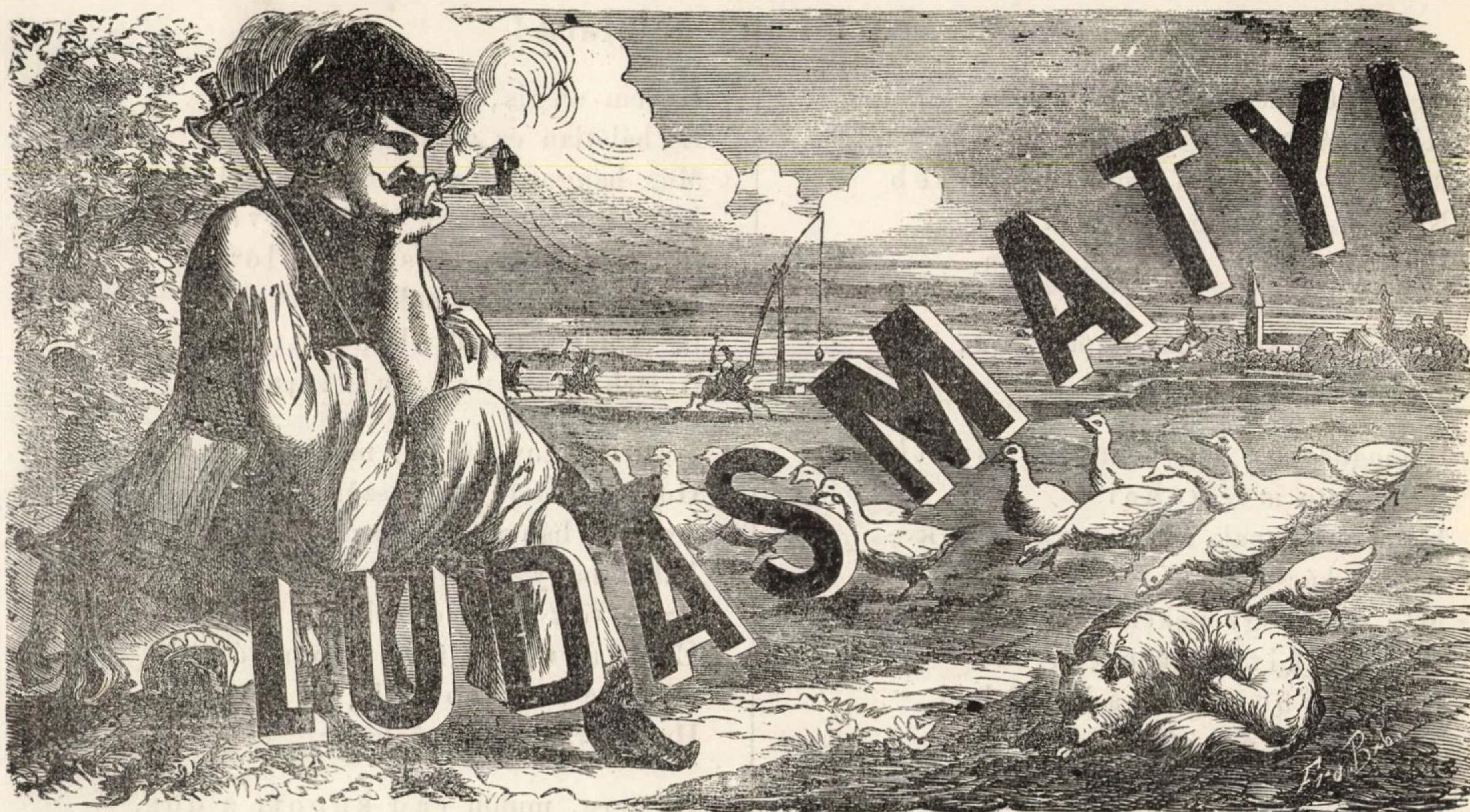

V. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a *kiadó-hivatalba* **Városháztér 6. sz.** alá küldendő.

Pest, január 15. 1871. **3. szám.**

GYŰJTŐKNEK öt előfizető után **tiszteletpéldány jár.**

Szerkesztői iroda: **Városháztér 6. sz.** ide küldendő mindenféle kézirat, mely LUDAS MATYI-nak van szánva

NYILT VÁLASZ.

Tribunixi püspök Korhadt Mihály urnak.

Abbeli kérelmére fötisztelendőségednek, hogy általunk megnótált személyét az *első pesti egyedül üdvezitő katholikus kaszino* diszes tagjai közé kegyeskednénk bevenni, — teljes és összes ülésünkben — a szomszédból hordatott seitlik és halbseitlik mellett, azon egyedül malaszttleljes határozatot hoztuk, miszerint: *Igaz nyilthomloku katholikus létének* bebizonyitására a *szakadárkodó*, és némi *kálomista hajlamokat eláruló „Szabad Egyház“* czimü félpápista, féllutheránus laptól visszalépve, az *egyedül igaz úton járó „Magyar Állam“* főszerkesztését átvegye; s egyszersmind azon áriánussággal teljes kálomista cреkneкségeért, hogy 1849 ben Debreczenben rebellis republikánus miniszterkorában a kálomista eretnekek nagy templomában, nem is térdelve, hanem állva — nem is a krucifixum, hanem károm ujját feltartva — tette le az esküt, szent hitünk szerint káromkodott — nyilvános penitentiát tartson, lévén három hétig elébb lapkihordó nevezett szent lapunknál; melyek megtörténte után ismét majd egy teljes ülési határozat hozandó arról, hogy fötisztelendőséged adta-e ez által elegendő jelét *megtérésének* s bevehető e *egyletünkbe.*“?

Egyszersmind ennek kapcsában a teljes gyülés által a Ludas Matyi felkéretik egész reverentziával, hogy szent egyletünk ilynemü más határozatait és kiadványait is az egész gyülés által oly annyira kedvelt becses lapjában közzé tenni mindenkor sziveskedjék*)

Goróf **Kitzráki Jancsi.** **Páter Tritytroty,**
elnökök. **Páter Makutyi mp.**, jegyző.

*) Igen szivesen mindenkor. Matyi.

Az „Esti Lap“ halálára!

Nem jut eszembe, ki is volt az
Ki hozzád már egy verset irt,
Miért? — ő tudja, mert az ily seb
Nem hiszem, hogy kivánna irt!
Ha irta: irta, — nem keresem,
Okot mi adott rá neki . . .
Tán jó eb volt, hűség példánya,
De csak elvitte a feki!

S megdög.... vagyis inkább elpatkolt
Miként te is ó néhai!
Hadd szólljanak rád is az évnek
Utolsó búcsu szavai!
Már mivelhogy nekem szokásom
Mindenkit megénekelni,
Kinek gyönyörü hadatokból
Tetszik végső útra kelni.

Ámbár olyan bitang, szegődi,
Itt-ott élősködő voltál:
Ím rád a vers — ha bár késön is —
Most a midőn elpatkoltál!
Azt gondolhatod: valami sokra
Bizony, hogy nem becsültelek,
Mert mikor csak szerét tehetém
Mindig jól elpüföltelek!

Most se várd hát, hogy sokat irjak
Épitáfiumodra fel . .
Sok szó nem használ, — érd be tehát
Ó néhai Pálfi evvel. —
Még Tök Jankó meg a Hirdongó
Elrontanák egy jó napom,
Hogy társukat, a mely járt este
Ily szépen elbúcsuztatom!

Hanem mégis, felettébb czudar
És hálátlan ez a világ!
Még hangot se ad, hogy ha felrúg
Miként te, — egy oly mákvirág!
Keresztapád a „Pesti Napló“
Jelenté csak a napokban,
Hogy mert téged elkapott a dög
A jobbpártnak halottja van!

Lásd szegény hű eb! minden este
Hogy ugattál? hogy szűköltél?
Az eléd hányt sovány csontokért,
Miket nagy mohón elköltél!
Azért volt termeted oly hosszu
És kinyúlott mint az agár..
Mert igy tartottak, — azért jött oly
Hamar rád a végső határ!

És most, midön rád kapott a dög,
Tulajdon pártodból látsz-e?
Ki elkántálja sirod felett:
No! requiescat in pace!
Lásd szegény eb! Hasli Mózes volt
Egyetlenegy jóakaród,
Ő terité rád utoljára
A „Matyi“-ban a takarót!

No meg én! de mivel propria
Laus sordet, nem dicsekszem,
Sőt hogy végezzem búcsuztatód
— Elég is — erre igyekszem!
Egymásután letöredeznek
Jobbpárt fájának ágai,
A többek közt kettő ligg-lógg még
Komócsi meg az Ágai!

Te rád is, mihelyt rád fuvallott
A kein Subventzion szele . .
— Mert az tartá benned a párát —
Gyengén állván, im leszele!
Egész élted folytára csak az
Az egyedüli premium:
Hogy jut belőled egyideig
Fidibus, — s culipendium!!!

Nagy Bőgős.

Eredeti levelek.

Matyi komám!

Mer hát hogy le tettem a politikáról, most csak annyit írok, hogy azt is egye ki a fekí, a ki az ujvárosi árendás borábúl jó ízűt tud inni. Nincs olyan poshadt káposztalé pajtás, mint a milyen bort most mírnek a fogadóba. — Ájnye a ki teremtíse van komám, van abba guba szag — kalarábé íz, — olyan az üvegbe, mintha kíminseprő leginy mosdott vóna meg benne, még oszt mellé savanyú, mint a veszekedett fene, nem csak ki nyílik tüle a bicska a lajbi zsebbe, hanem még vissza is csattan. Ilyen boron kinlódom most ecsém, oszt e sutulta ki belöllem a szót.

E mán igazi Deák vinkó, mégis hat garasír adnak belölle olyan kis ittzével, hogy még a fogam odvába is csak ugy lityeg lötyög, hogy fagygyik el a töve. — Ha ilyennel kinálnák meg a burkusokat a faranczíák ecsém! elszaladnának tülle Berlinig. Mán most osztán álmélkodjál pajtás rajta egy kicsit, hogy milyen feki állapot az, a mikor ilyen bort kíntelen az ember kortyolni? — holott én vónék a határba az, a ki leg több bort iszik. — Egye fel a fekí a politikát, ha jó bort ihatok — de még az olyan árendást is, a ki illyen moslékot ád az embernek. Na de se baj — lessz meg jó bor, — meg áldomás.

Karakán Marci.

Sziporkák.

Községi összeirás alkalmával kérdi a jegyző a czigányt: van-e lovad?

— Nincs még kirem átossággal, de majd lesz, hát csak irja fel.

A jegyző észrevevé, hova számit a more, csupa juxból kérdi tovább.

Hát aztán mennyit irjak be?

— Csak kettőt.

Hát minő szinüek?

Gondolom azs egyik sürke lesz.

Hát a másik? kérdi tovább a jegyző.

A másik meg felel a czigány helyett az ott lévő rektor — alkalmasint d e r e s lesz.

Elmegy a szegény ember a lelkészhez s arra kéri, hogy eskesse meg ujra feleségével, mert ugymond, hit nélkül nem akar vele élni.

Hiszen már egyszer összeadtam s megeskettem.

De kérem alássan nem ártana még egyszer, mert mióta együtt vagyunk, csak hit nélkül él velem.

Hogyhogy? kérdé a lelkész . . .

Csak ugy, tiszteletes nagy jó uram, hogy akármit mondok neki, semmit sem akar hinni és csak azt akarja, én legyek a hites.

Hogy mulatja magát nagysád a románokkal? kérdi az arszlány imádottját, kinek azelőtt pár nappal kedveskedett nehány kötet regénynyel.

„Igen unalmasan — válaszol a kérdett — én nem tudok velök beszélni,“ (a románok alatt értve a faluban lakó oláhokat.

Bucsánszki kalendáriumában a reggeli prüsszentések magyarázata versekbe lévén foglalva, ily ékes rígmussal kezdi a költő:

„A melyik napon te é h o m r a prüsszentél,
Jele, hogy még az nap te semmit sem ettél.

No ezt a rigmust bizonyosan T a t á r Péter csinálta.

Faggaták Deák Ferenczet jó barátai, hogy mért nem házasodik már meg, hisz a leány olcsó.

Igaz, hogy a leány olcsó, de az asszony drága, mondá a közösügyes bölcs.

Egyik jobboldali mameluk aztán, midőn feleségével a pipere kontó végett összekoczczant, igy fejezvén be szavait: Még is csak igaza van annak a Deáknak, hogy a leány olcsó, az asszony meg drága, s ha én ezt elébb tudom kedves feleség, magam sem veszlek ám el.

Ó vén bolond ne hidd azt, pattoga vissza az asszony, többe kerültek már Deáknak az asszonyok mint én neked, mert ő csak közös sót nyalogatott teljes életében.

Kérdi valaki a minap Szeniczey Ödönkétől: Te Ödön! mért van az, hogy a legujabb népszámlálás szerint oly kevés *bivaly* van Tolnamegyében? mire Ödönke válaszola: „jaj barátom, sokat megettek azok a dunaszentgyörgyi kortesek minálunk.

---

*

Farsangi kép.

Kinek hova kell emlékszobrot állitani?
(a sugárut épitő bizottságnak ajánlja Ludas Matyi.)

Nagy Bőgősnek!

A deák-had vitézinek
Rég huzod a magyar „lassut," —
De hogy folyvást „moll"-ból játszol,
Füleikhez soha sem jut.

Nézd, — ők most is mint „kába juh," —
Melynek fejében a „motoz,"
Csak „bécsi keringőt" járnak,
Kedvök levén csupán ahhoz.

Vonóddal is rég porolod
Rajtok az osztrák kabátot,
De ugy látszik — vonód „vékony," —
Nekik még nem sokat ártott.

Mert kabátjok most is tele
Régi „hatvanhetes porral," —
Igy kevésre boldogultál
A közösügyes táborral.

Vastagabb vonót a kézbe!
Azzal oszt' nagyokat üssél,
Hogy a kabát szétrepedjen,
„S gazdástól hordja el a szél."

Bőgődet is ujra szereld
Legjobb — legvastagabb hurból,
Ugy huzz rajta ne csak lassut,
De „ugróst" — is, — csakhogy „dur"-ból.

Papirrágó.

Minő sürgönyöket küldhetett a mamelukokhoz

a képviselőház elnöke, hogy azok a január 16-ki szavazásra berukkoljanak?

1. Kuba János urnak

Szakolczán.

Január 16-kán fontos tárgy feletti szavazás. Siessen, mert az idő rövid mint önmaga.

Somsich.

2. Rimanóczi urnak

Kassán.

Elég volt a disznótorból. Pártunk megbukik, ha ön jelen nem lesz január 16-án.

Somsich.

3. Szeniczei Ödön urnak

Ott a hol.

Kedves öcsém! hagyd ott most a bivalyokat és jer közibünk, január 16-án kiabálnod kell.

Somsich.

4. Paczolai urnak

Paczalon.

Kedves barátom! Kerék törik, hám szakad, itt kell lenned január 16-án, különben megbuktunk.

Somsich.

5. Aczél Péter urnak

Aradon.

A czél. január 16-kán bennünket megbuktatni, jelenléted szükséges. Péter! meg ne tagadd Deákot.

Somsich.

6. Horváth Mihály urnak

Szeged-Palánkon.

Miska! a tribunixi püspökség fustsch, ha a „m a g y a r s o r h a d i c s a p a t o k" helyett „m a g y a r h a d s e r e g" lesz, január 16-án litániát kell tartanod.

Somsich.

7. Wahrman Móricznak

Börzén.

Agiónk száll lefele, az osztályokban lenyomták, január 16-kán vissza kell állitani a cursust.

Somsich.

8. Bittó Istvánnak

Abrudbányán.

Pista! nem leszel többé delegationalis elnök, ha január 16-án leszavaznak a tigrisek. Elvárlak.

Somsich.

9. Horváth Döméneк

Kecskeméten.

Döme pajtás! Ha január 16-kán egy szavazattal megbukunk, te leszesz oka. Jöjj hamar.

Somsich.

10. Trefort Gusztinak

Pápán.

Elébb való pártunk diadala, mint a pápai valamennyi csizmadia. Január 16-ára itt légy, különben megfejelünk.

Somsich.

11. Simay Gergelynek

Szamosujvárt.

Geczi ecsém! gyere lóhalálában Pestre, január 16-ára, különben valamennyi örményördög elvisz.

Somsich.

12. Tanárky Gedeonnak

Szászvároson.

Gida te, a Gyula tárczáját kötötte ahhoz, hogy „magyar hadsereg“ papiron se legyen. Január 16-kán tehát élet vagy halál. Elvárom hogy helyeden talál.

Somsich.

13. Bohus Zsigmondnak

Szent-Annán.

Január 16-án szavazni kell. Itt légy.

Somsich.

14. Samassa Jánosnak

Aranyos-Maróthon.

Főtisztelendőséged Samassa! a január 16-ki szavazást el ne szalaszsza — mert soha sem lesz belőle püspök.

Somsich.

15. Lónyai Gábornak

Tiszaháton.

Gabi prjtás! Pártunkat elönti a Tisza, ha legények nem leszünk a gáton — január 16-án. Érted?

Somsich.

16. Szepesy Gyulának

Dédesden.

Gyula öcsém! Zsoldost durtál ki, ergó zsoldosnak kell lenned s velünk szavaznod január 16-án.

Somsich.

17. Gróf Eorgách Antalnak

Losonczon.

Gróf ur a muszkát hitta be január 16-ára, én meg a grófot hivom most be ugyan e napra.

Somsich.

18. Pulszki Ferencznek

Széchenbe.

Január 16-ára itt tartsd az orrod, különben leharapja Csernátoni.

Somsich.

19. Wodjáner Albertnek

Komjáton.

Egyik lába Pesten, a másik Komjáton, még is itt lehet január 16-án.

Samsich.

Ki mit kapott ujévi ajándokul?

Andrássy Zemplénmegyéből
Nyolcz koppasztott verebet.
Eötvös a magas clérustól
Három szárnyas egeret.

Cs. Királyi,: Argentitől
Uj homeopathikát.
Doktor *Pór* egy köszvényestől
Kilencz mázsa paprikát.

Rimanóczy egy nagy sódort,
Tök Jankó szájkosarat . . .
Pálfi Berczi abeundi-t ! !
Kevesebb a lotyó had.

Lonkay pár péterfillért.
Besze János uj dobot.
Pulszky a téli idényre
Juh . . . . . . ból orrtokot.

Ivánka Zsigó Töröktől
Anatherin szájvizet . .
Puha Zsigának friss kráglit.
Küldött egy hamis grisette.

Virgilius egy olvasót.
Rajner Pál nyuszt kalpagot . .
A professor pedig végül
A b c-és könyvet kapott. *)

Pagát ultimo.

Rosz vers

Borsszem Jankó jövő számából.

Kell-e ennél délczegebb rim
Hogy meghalt — mert lelőtték — Prim!
Hijába örzé annyi ör:
A hány betü az „Ellenör“
Hasábjain előfordul!
Mégis ki meghal, felfordul. **)

***) Már tudniillik a finanztudomány a b c-jét.**

****) Ezért a szép szójátékért külön kérem magamat dijaztatni.**

B. J.

Diskurszus Iczig szomszéd és Mihaly gazda között:

Mihály: Hallotta a szomszéd?

Iczig: Nus mit Mihály gazda?

Mihály: Hát hogy Jókai, Érkövi meg Horn, együtt egy bankot állitanak fel.

Iczig: Makau vagy nasivasi bankot?

Mihály: Nem biz a, hanem hitelbankot.

Iczig: Ghatt über die Welt... nu arra csakhogyan neugerich vagyok hallja khend, hogy a renegát zsidó, meg az orthodox zsidó! hugyan fugja beránthani a thisztheletbeli zsidut mint puethát.

A szabadkai gyógyszerészek ujévi ukaza.

Mi alulirt „egységes háromság" azon legfelsőbb rendeletnél fogva, mely szerint jogunk van a szenvedő emberiség rovására még a czukros vizért is százas kamatot venni, tudtára adjuk mindazoknak, kiknek üdvös szereink kiszolgáltatása által biztosan megnyitjuk a menyek országa kapuit, hogy az általunk eddigelé kedveskedni szokott újévi ajándékokat, jelesen: poloskairtó francziskánust, törkölypálinkából készült kölni vizet, benzoes festvénynyel lelkiismeretesen fölhigitott Ess-Bouquetot, vadsáfrány füstölőt, tüdőgümőben jótékonyan ható avas czukorkákat s több e féléket beszüntetjük, elfogadásukat megtiltjuk, még azon esetben is, ha netán azokkal — nagylelküségünk tévedéséből — a t. cz. közönséget bosszantani akarnók. — Egyébiránt homeopathicus bőkezüségünk és allopathicus számláink elegendő biztositékot nyujtanak arra nézve, hogy gyógyszerészi természetünket megtagadni s természeti hajlamunkat meghazudtolni nem fogjuk.

Gut-Brenner-Hofbauer.

Zsiga-pósta.

Bodó Károly urnak:

Igen szivesen, tartozunk vele, még ez a hiba kóterfogságom idejére redukálódik, midőn a könyvvezető egészévi előfizetését polgártársnak, félévire jegyezte be: tehát f. évi juliusig comparial a Matyi.

Paksinak: Örülök, hogy viszont látlak. Hozzám irt pár öszinte versedet csak azért nem közlöm, mert oly valamiért dicsér meg, a mi különben is polgári kötelességem. Tréfás eme szavaidra pedig:

„Tégy ugy a miként eddig,
Ne szünj meg valameddig
Találsz porozni valót,
Használd fel a porolót
Üssed verjed a nem jót."

Csak azt mondom pajtás! hogy ugy lesz miként te akarod.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pest, 1871. Nyomatott Fülöp György könyvnyomdájában. (Uri-utca 6. sz.)